

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczak

w sprawie z powództwa T. N.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 sierpnia 2020 r.,
na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 12 czerwca 2020 r., sygn. akt I CSK 799/19,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Skarżący T. N. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2020 r., wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, w tym inicjowanym zażaleniem, obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Z treści zażalenia nie wynikało, aby skarżący należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.), toteż wniesione osobiście zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu (art. 87¹ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Niezależnie od tego należało zauważyć, że orzeczenia Sądu Najwyższego, jako sądu ostatniego szczebla, sprawującego nadzór judykacyjny nad orzecznictwem sądów powszechnych, nie podlegają legis latae zaskarżeniu w drodze środków odwoławczych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2017 r., II PO 1/17, niepubl., i z dnia 12 stycznia 2018 r., II CO 104/17, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 87¹, art. 394¹ § 1 a contrario, art. 394¹ § 3 i art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw